

Zərəngiz Dəmirçi Qayalı

Xocalı bayatıları

Xocalım bir gül idi,

Vətənimdə, elimdə!

Yanıqlı bayatıdır,

İndi ana dilimdə!

Əzizim, qandı, haray!

Dörd yanım qandı, haray!

Namərdlərin əlində,

Xocalım yandı haray!

Əzizim, nədən oldu?

Sovulub gedən oldu.

Xocalı tək el yandı,

Qəlb zədən-zədən oldu!

Əzizim, nədən deyim?

Ruh deyim, bədən deyim,

Xocalı oda yandı,

Ağını nədən deyim?

Əzizim, atmadım mən,

Oyaqdım, yatmadım mən,

Xocalı tək torpağı,

İtirdim, satmadım mən!

Əzizim, ucdü neylim,

Əlimdən ucdü neylim?

İndi Xocalı ruhu,

Bir qərrib quşdu, neylim?

Atım var, yüyuənım yox!

Qapım var, döyənım yox!

Ədalətim tapdanır,

Haqqımı deyənım yox!

Şumlandı düzün, dünya!

Kor oldu gözüm, dünya!

Bu qədər səbr elədik,

Hanı bəs, sözüm dünya!

Mərdin evi talanar,

İgid qanı yalanar,

Yağlı tikə başına

Quduz itlər dolanar!

Xırman üstü dən olur,

Çox gəlib gedən olur.

Fələkdə nə qaydadı?

Zülm üstdən sitəm olur.

Dəmirçi Z. (Qayalı). Xocalı bayatları // Ulduz. – 2011. - № 2. – S.65.